

ESCLEROSIS MÚLTIPLE I COMORBIDITAT PSIQUIÀTRICA

Armand Guàrdia Delgado, Aida Álvarez Pedrero, Maria Betriu Sabaté, Mariona Hervas Pujol, Wanda Natali Zabala Batista, Jose Antonio Monreal Ortiz, Javier Labad Arias, Diego Jose Palao Vidal

Corporació Sanitària Hospital Parc Taulí de Sabadell.

Objetivos: Il·lustrar, a partir d'un cas clínic, l'associació entre esclerosis múltiple i psicosis, així com la freqüència, comorbiditat, evolució i tractament.

Material y Método: Recollida retrospectiva de dades de la història clínica d'una pacient i revisió bibliogràfica de l'associació entre psicosis i esclerosis múltiple en els principals cercadors: Pubmed, Scopus i Cochrane.

Resultados: S'ha objectivat una associació entre psicosis i esclerosis múltiple d'entre un 2-7%, principalment en les formes d'esclerosis múltiple progressiva, essent l'edat d'aparició major que en la població general, sense existir diferències de gènere o antecedents familiars psiquiàtrics. Els estudis de neuroimatge objectiven desmielinització periventricular fronto-temporal. La clínica psicòtica presentada és atípica i s'objectiva una escassa resposta al AP de 2a generació, que serien el tractament d'elecció.

Conclusiones: Se suggereix procés fisiopatològic comú del SNC entre ambdues malalties, amb factors de risc com-partits. Els estudis mostren una milloria parcial amb AP atípics, principalment clozapina i aripiprazol. Els estudis que avaluen incidència i prevalença són escassos, heterogenis i poc conclouents. En comparatives futures s'haurien de realitzar més estudis per a millorar l'enfocament en aquest casos.